

USNESENÍ

Okresní soud Praha-západ rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Simonou Kačerovou jako samosoudkyní v právní věci žalobkyně K [redacted] k [redacted] p [redacted] na [redacted], se sídlem [redacted], [redacted], [redacted], IČ [redacted], proti žalovanému 1/ S [redacted] p [redacted] ú [redacted], IČ [redacted], se sídlem [redacted], [redacted] - [redacted], IČ [redacted], zastoupené JUDr. Ivanou Slivkaničovou, advokátkou, Na Poříčí 3a, 110 00 Praha 1, 2/ Ing. J [redacted] K [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] [redacted], zastoupeného JUDr. Milanem Kocourkem, advokátem se sídlem Václavské nám. 56, Palác Fenix, Praha 1, o určení vlastnictví k nemovitostem,
o návrhu na zpětvzetí žaloby

t a k t o :

- I. **Řízení se z a s t a v u j e .**
- II. **Žalobce je povinen zaplatit žalovanému 2/ na náhradě nákladů řízení částku 23.301,25 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám právního zástupce žalovaného 2/ JUDr. Milana Kocourka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 20.07.1998 proti žalovaným 1) Česká republika – Okresní úřad Praha – západ, 2) Česká republika – Pozemkový fond České republiky žalobu na určení vlastnictví k v žalobě specifikovaným nemovitostem. Okresní soud Praha – západ rozhodl dne 02.02.1999 rozsudkem č.j. 6 C 1537/98-13, jímž určil, že vlastníkem předmětných nemovitostí je žalobce. V průběhu řízení na stranu žalovaného přistoupil jako vedlejší účastník žalovaný 2/. Proti rozsudku shora uvedenému podal vedlejší účastník (žalovaný 2/) včasné odvolání. Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 24.01.2011 č.j. 26 Co 358/99-278 rozhodnutí soudu I. stupně potvrdil a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Proti tomuto rozhodnutí podal žalovaný 2/ jako vedlejší účastník včasné dovolání. Dovolací soud rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 24.01.2001, č.j. 26 Co 358/99-278, a rozsudek Okresního soudu Praha – západ ze dne 02.02.1999 č.j. 6 C 1537/98-113, zrušil a vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Usnesením Okresního soudu Praha – západ ze dne 13.02.2006, č.j. 6 C 1001/2003-441 bylo rozhodnuto o tom, že jako další účastník na straně žalovaného přistoupí vedlejší účastník J [redacted] K [redacted]. Dne 10.3.2006 bylo pravomocně rozhodnuto o tom, že řízení bude přerušeno. Usnesením ze dne 12.03.2013, č.j. 6 C 1001/2003-511 bylo rozhodnuto o pokračování v řízení.

Dne 16.07.2013 vzal žalobce svůj návrh zcela zpět a navrhl, aby žalovaným nebyly přiznány náklady řízení a to s ohledem na důvody hodné zvláštního zřetele.

Žalovaný 2/ vyjádřil nesouhlas se zpětvzetím žaloby, neboť je dle jeho názoru třeba postavit na jisto, že žalobci nikdy nespovědilo právo na podání žaloby. Žalobce na žalobě trval, přestože jej žalovaný 2/ upozorňoval na nedostatek naléhavého právního zájmu k podání žaloby. Žalovaný 2/ se konáním žalobce cítí poškozen, pocítuje psychickou újmu.

Podle § 96 odst. 1 o.s.ř. může žalobce (navrhovatel) vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela. Dle odst. 2 je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela,

popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví. Podle odst. 3 jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné. Nebylo-li dosud o věci rozhodnuto, pokračuje soud po právní moci usnesení v řízení.

Žalobce vzal svůj návrh zpět z důvodu účinnosti nového zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Soud má za to, že žalobce si tak nemohl být dopředu vědom toho, že dojde k legislativní změně, resp. že bude tento zákon přijat, a tím dojde k úpravě speciálního postupu v daném případě. Dle názoru soudu nelze uzavřít, že by žaloba byla podána nedůvodně. Tvrzení žalovaného 2/, že žalobce si musel být zcela zřejmě vědom toho, že ve věci nebude úspěšný, není v tomto případě namístě, když žalobce byl zcela úspěšný jak v řízení v prvním tak druhém stupni, o zrušení původních rozhodnutí rozhodl až dovolací soud.

Soud proto v souladu s ust. § 96 odst. 2 o.s.ř. po zpětvzetí návrhu žalobcem řízení zastavil, když nesouhlas se zpětvzetím nevyhodnotil jako nesouhlas z vážných důvodů. Žalovanému 2/ však soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení, když zde neexistují důvody hodné zvláštního zřetele a žalovanému 2/ prokazatelně náklady vznikly. Výrok o nákladech řízení je tak odůvodněn ustanovením § 146 odst. 2, věta druhá, o.s.ř., neboť i přes shora uvedené je to žalobce, kdo svým chováním zavinil zastavení řízení. Žalobce je tedy povinen nahradit žalovanému 2/ náklady v celkové výši 23.301,25 Kč. Výše nákladů je odůvodněna ust. § 9 odst. 3 ve spojení s ust. § 7 dle vyhlášky 177/1996 Sb., účinné vždy v době započetí úkonu právní služby, jichž se právní služba týká. Soud přiznal druhému žalovanému náhradu za 9 úkonů právní služby a 9x náhradu hotových výdajů ve výši, která byla stanovena citovanou vyhláškou v jednotlivých obdobích.

Ve smyslu předmětné vyhlášky účinné do 31.12.2000 soud přiznal žalovanému 2/ 3 x 1.000,- Kč ve smyslu § 9 odst. 3 ve spojení s § 7 vyhlášky a částku 3 x 75,- Kč na hotových výdajích dle § 13 odst. 3 za přípravu a převzetí zastoupení, účast u odvolacího jednání dne 08.11.2000 a vyjádření ve věci dne 22.12.2000.

Ve smyslu vyhlášky účinné do 10.03.2003 soud přiznal druhému žalovanému částku 3 x 1.000,- Kč a 3x 75,- Kč za 3 právní úkony; vyjádření ve věci dne 10.01.2001, dovolání ze dne 27.03.2001 a doplnění dovolání ze dne 23.08.2001.

Ve smyslu vyhlášky účinné do 07.12.2004 jeden právní úkon za návrh na přistoupení dalšího účastníka do řízení ze dne 14.05.2004 ve výši 1.000,- Kč a náhradu hotových výdajů ve výši 75,- Kč.

Ve smyslu vyhlášky účinné do 31.12.2010 pak soud žalovanému 2/ přiznal sazbu mimosmluvní odměny ve výši 2.100,- Kč za jeden právní úkon, a to celkem za 2 právní úkony; účast u jednání dne 24.10.2006 a odvolání ze dne 02.07.2007 a 2x 300,- Kč jako náhradu hotových výdajů.

Dle předmětné vyhlášky v aktuálním znění pak soud přiznal žalovanému 2/ sazbu mimosmluvní odměny ve výši 1x 2.500,- Kč a 1x300,- Kč za jeden právní úkon; nesouhlas se zpětvzetím žaloby ze dne 03.09.2013.

Soud dále žalovanému 2/ přiznal daň z přidané hodnoty ze shora uvedených částek ve výši 21 %, tj. 3.176,25 Kč.

Žalovaný 2/ rovněž zaplatil soudní poplatek za dovolání ve výši 5.000,- Kč.

Lhůta k plnění byla podle § 160 odst. 1 určena třídní s povinností plnit k rukám advokáta podle § 149 odst. 1 o.s.ř.

Za návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení ze dne 18.10.2000, vyjádření k odůvodnění dovolání ze dne 10.02.2001 soud žalovanému 2/ právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť v souvislosti s těmito úkony žalovanému 2/ žádné náklady nevznikly, když je učinil přímo žalovaný 2/.

Žalovanému 1/ by rovněž příslušelo přiznání nákladů řízení, žalovanému 1/ však v řízení žádné náklady nevznikly, soud proto žalovanému 1/ žádné náklady nepřiznal, ač by na ně jinak podle shora citovaného ustanovení zákona měl právo.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 16. září 2013

JUDr. Simona Kačerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Mgr. Dana Pečená